

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. In Dei Matrem blasphemus, truncatus, alij à dæmone plexi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Et, truncus inutilis, jacens, confitebatur omnibus, cuius rei gratia, & quomodo hac passus esset, ut q̄, propter blasphemias clementer cruciatus fuisset. Ex isto igitur sapuit; minùs truncus, postquam truncatus fuit: sic enim sectus, meliùs didicit loqui. Et bonum erat ei, debilem introire in vitam, quàm duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem. Marc. 9. 42.

Consimile prorsus exemplum, hæreticis nostris bene inculcandum, recenset Nicephorus his verbis: Graci quidam, sine gentiles in cuiusdam domo conuiuantes, & vino se se inuitantes, post prandium simul atq; satis adbibent, blasphemare, & conuicijs profcindere Verbi Matrem cœpere: postremò hoc compositioni adhibentes studium, ut quacumq; aliquis eorum excogitare posset, absurda atque indigna, per ea ridens œconomia, & dispensationis salutis nostræ mysterio illuderet. Impietas ea, postquam innotuit, illi quidem dignas petulantis lingua pœnas dedere: Adium autem, in quibus confidentes graui blasphemia indulserant, dominus, à sacris nostris non alienus, tum quidem quòd res ita tulerit, periculum effugit. Non multò verò post, noctu ei dormienti in somnis Dei Genitrix adstirrit, cui diligentius nuncquid se, quamam esset, nosset, percunctanti: postquam ipse, nosse se eam professus est; illa ei contumeliarum indignitatem in memoriam renouauit. Tum ille miser supplex ibi esse, veniamq; delicti petere: & ne tam citò morte mulctaretur, sed tempus ei pœnitentia relinqueretur erare. Illa daturam se hoc ei, neq; in presentia ipsius ita morte pœnas luiturum promittere: vimine autem, quod manu gestare videbatur, genua eius circumcirca velati exarans, circumscribere. Id ubi factum, auolans ei postea non apparuit. At ille somno discusso, membra ea, que vimine notata fuerant, statim ab reliquo corpore disrupta inuenit, resenti sanguine profluente. Et in publicum productus, iustam omnibus iudicium promulgauit. Qui verò id audierant, laudes Deo, propter tam inopinatum miraculum, cantarunt. Ceterùm blasphemias per dæmones plecti, docuit etiam sanctus Abbas Auxentius, ad quem Metaphrastes testatur, multos à spiritibus immundis infellos fuisse allatos, quos ille sanctis precibus suis curauit; inter quos utique fuerunt, qui pœnam illam blasphemij promeruere. Duo certè aliquando ad eum venerunt, lepra toti cooperti atque exesi: ad eos, cum sanitatem peterent, S. Auxentius eiuscemodi habuit oratio-

XII.

Niceph. li. 18.
hist. eccl. c. 33.

metaphrastes
14 Februarij.

248 Cap. XXIV. Iustitia morbos immittentis Dei, in nouo Testamento
orationem: Scitisne, charissimi fratres, quam de causa ira Numi-
nis tantopere in vos defaxiat? sæpe sacrosanctum Domini no-
men in vanum accepistis, sæpe diras execrationesque in mortales
immortalesque; pariter effudistis; idque leuissimas ob res. Quare
iusto Dei iudicio hoc malum vos inuasit. Culpam igitur lachry-
mis, tamquam Iordane, eluite, si vultis poena liberari, poeniten-
tiamque agite. Quod ubi fecerunt, & ipse Sanctus preces suas su-
per eos effudit. Postquam igitur execrabiles blasphemiae diuinis
laudibus sunt compensatae, animis sanati etiam ad corporis inte-
gritatem redierunt. Quare frequenter in caelum impij, non tam
Superos maculant, quam semetipsos.

XIII.

Quia homines ipsi, dum hominibus dirissima quaeque im-
precantur, diuinam iram, & in suos, & in se se prouocant; &
sæpe parentes ipsi filijs suis febres, vlcera, pestes, daemones ex
Orco euocant. Quid igitur mirum, si pro reuerentia sua exau-
diantur? De filijs à matre sua nimis delicatè enutritis, & pro
bona gratia malam mercedem reponentibus, Ioannes Archipres-
byter, in vita D. Zenobij, Florentini ita scribit: *Cùm mulier qua-*
dam pagana & illustris & diuus valde in hac ciuitate mortuo viro duos
superstitiosos haberes filios, quos delicatissimè enutrierat, & ad perfectam
illiam peruenissent aetatem, quodam die in iram versi, matrem pro-
priam pluribus verberibus enormiter flagellarunt. Quod scelus ipsa
impatenter abhorrens, corpora eorum horrendis imprecationibus de-
testata fuit, genibusque procumbens, & terram manibus propulsans,
Erynnem, ceteraque infernas pestes in rabiem filiorum magno cum ge-
mitu innocat. Exaudiunt daemones ab imis tenebris: iuuenes aggre-
diuntur, illos in furias exagitant; qui statim ut rabidi canes, morda-
citer ad inuicem sua membra corrodunt. Concurrunt famuli, fit cla-
mor ingens, alij funes, alij catenas ferunt, ligantur iuuenes, nec rabie
contineri valent. Longum & terribile est, quod S. Augustinus
de septem fratribus & tribus sororibus non ignobilibus, apud
suos ciues Caesarenses, commemorat. Hi omnes maledictio
matris, qua injuriam sibi ab eis factam acerbissimè tulit, tali poe-
na sunt diuinitus coërciti, ut horribiliter quaterentur omnes tre-
more membrorum, in qua fadissima specie oculos suorum ciuium
non ferentes, quaquauersum cuiusque ire visum est, toto pane vagabantur
orbe

Apud Sur.
25. Maij tom.
3.

S. Augustin.
lib. 22. de ci-
uit. cap. 8.